

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **BONVER WIN, a.s.**
sídlem Cholevova 1530/1, Hrabůvka,
zastoupen JUDr. Stanislavem Dvořákem, Ph.D., LL.M., advokátem
sídlem Pobřežní 394/12, Praha

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.8.2019, č.j. 32491-3/2019-900000-312,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19.8.2019, č.j. 32491-3/2019-900000-312, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí. Prvostupňovým rozhodnutím Celního úřadu pro Kraj Vysočina ze dne 7.5.2019, č.j. 1995-9/2019-630000-12, sp. zn. 1995/2019-630000-12, byla žalobci uložena pokuta ve výši 25 000 Kč z důvodu provozování hazardní hry v rozporu s podmínkami stanovenými v základním povolení a v rozporu se zákonem č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách. Žalobce se měl dopustit dále vymezených přestupků v provozovně v Třebíči a Havlíčkově Brodě. V provozovně v Havlíčkově Brodě žalobce v rozporu s podmínkami základního povolení nezajistil, že se technické hry prostřednictvím uživatelského konta nebude účastnit osoba odlišná od účastníka hazardní hry a zároveň v den kontroly nezajistil, aby kdykoliv po celou provozní dobu byla v herním prostoru přítomna pověřená osoba oprávněná provozovatelem jednat v provozních záležitostech herního prostoru s místně příslušným celním úřadem (přestupek dle § 123 odst. 1 písm. c/ zákona o hazardních hrách). Žalobce dále v rozporu s § 49 odst. 1 zákona o hazardních hrách u videoloterijního terminálu nezveřejnil varování, že účast na hazardní hře může být škodlivá (přestupek dle § 123 odst. 2 písm. s/ zákona o hazardních hrách). Dále žalobce v rozporu s § 66 odst. 1 písm. e), f), a g) zákona o hazardních hrách v herním prostoru neumístil na viditelném místě nabídku využití sebeomezujících opatření, herní plán a částky nejvyšší sázky, nejvyšší výhry a nejvyšší hodinové prohry (přestupek dle § 123 odst. 3 písm. e/ zákona o hazardních hrách). Žalobce také v rozporu s § 67 odst. 1 zákona o hazardních hrách provozoval technickou hru jako hlavní činnost v prostoru, který není samostatným stavebně odděleným prostorem (přestupek dle § 123 odst. 3 písm. f/ zákona o hazardních hrách). V trebičské provozovně žalobce v rozporu s podmínkami základního povolení neoznámil místně příslušnému celnímu úřadu přerušení provozování herní pozice koncového zařízení technické hry, způsobeného mimořádnou událostí (přestupek dle § 123 odst. 1 písm. c/ zákona o hazardních hrách) a v rozporu s § 66 odst. 1 písm. f) a g) neumístil na viditelném místě v herním prostoru herní plán a částky nejvyšší sázky, nejvyšší výhry a nejvyšší hodinové prohry (přestupek dle § 123 odst. 3 písm. e/ zákona o hazardních hrách).

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

2. Podle žalobce je napadené rozhodnutí nezákonné. Žalobce spatřuje porušení principů dobré správy – konkrétně povinnost zachovávání zdvořilosti - v tom, že prvostupňový správní orgán spojuje provozovatele hazardních her s organizovaným zločinem a žalovaný tyto závěry potvrdil. Žalovaný měl pochybit také tím, že vycházel z neaktuálních výsledků hospodaření žalobce, který v důsledku zpřísnění regulace provozování hazardních her vykázal za rok 2018 ztrátu ve výši 62 538 551,54 Kč. Podle žalobce nesplňuje prvostupňové rozhodnutí požadavky podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Prvostupňové rozhodnutí v odůvodnění obsahuje soupis podkladů bez uvedení

vzájemných souvislostí a hodnocení podkladů ze strany prvostupňového správního orgánu. Prvostupňové správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť odůvodnění není naformulováno dostatečně jasně, určitě a srozumitelně; jestliže žalovaný v napadeném rozhodnutí postup prvostupňového správního orgánu aproboval, je nezákonné také napadené rozhodnutí. Zákon o hazardních hrách v § 72 stanoví důvody, pro které lze ve správním řízení využít záznamů z monitorovacích zařízení v provozovně. Jestliže prvostupňový správní orgán využil záznamy z monitorovacích zařízení k jiným, než v zákoně vymezeným důvodům, postupoval v rozporu se zákonem. Takto získané záznamy nelze podle žalobce využít k abstraktní kontrole za účelem zjišťování dalších pochybení. Odkázal-li žalovaný ve vztahu k záznamům z monitorovacích zařízení na důvodovou zprávu, vedl jeho postup k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Nadto text důvodové zprávy nemá normativní charakter. Použití záznamů pouze k zákonem vymezenému účelu odpovídá také tomu, že záznamy obsahovaly osobní údaje, a mohly tak být využity pouze podle zákona, jak vyplývá z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů). Zneužitím žalobcem poskytnutých záznamů došlo také k porušení zásady zákazu sebeobviňování. Žalobce byl povinen zajišťovat záznam z monitorovacích zařízení pouze pro účely dle § 72 zákona o hazardních hrách a nikoli pro účely vlastního sebeobviňování. I kdyby žalobce připustil, že jsou záznamy z monitorovacích zařízení použitelné, není z nich patrné, s jakými předměty tam zachycené osoby manipulovaly. Za případnou výměnu hráčských karet nelze postihovat žalobce; jsou to jednotliví hráči, kteří se svou hráčskou kartou nakládají. Existence dalších zabezpečovacích prvků (kupříkladu čtečkou otisků prstů) nemůže zabránit tomu, aby si jednotliví hráči navzájem „odemkli“ herní zařízení. Podle žalobce tak nedošlo k dostatečnému prokázání naplnění znaků skutkové podstaty přestupku.

3. Žalobce žalovanému a prvostupňovému správnímu orgánu prokázal, že vydal směrnici „Podmínky provozování hazardních her v herních prostorech společnosti BONVER WIN, a.s.“ účinnou od 12.9.2018, s jejímž obsahem seznámil příslušné pracovníky a smluvní partnery. Podle žalobce tak byl bezesbýtku naplněn liberační důvod podle § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“). Žalobce vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil. Žalobce dále namítá, že jemu vytýkané skutky nedosahují takové míry společenské škodlivosti, aby je bylo možné označit za přestupky ve smyslu § 5 přestupkového zákona; žalovaný neprokázal naplnění materiální stránky přestupků. Z § 40 písm. c) přestupkového zákona je podle žalobce patrné, že přitěžující okolností při ukládání trestu je pouze recidiva stejnorodá, jak je zřejmé z vymezení opakovaného přestupku (§ 13 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích). Jestliže byl žalobce v minulosti trestán za odlišný přestupek, nelze tuto skutečnost (nestejnorodá recidiva) při ukládání pokuty zohlednit jako přitěžující okolnost. Žalobce postrádá v napadeném rozhodnutí řádné odůvodnění výši pokuty – informace o vlivu jednotlivých kritérií na výši sankce, jak jsou tato kritéria definována a kdo je stanovil (o jaký základ se kritéria opírají). Z důvodu absence těchto úvah žalovaného je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

4. Žalobce tedy navrhuje napadené a jemu předcházející rozhodnutí zrušit; na tomto procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejšími soudem. V případě, že soud neshledá důvody pro zrušení napadeného a jemu předcházejícího prvostupňového rozhodnutí, žalobce navrhuje, aby soud využil moderačního práva a od uložení pokuty upustil nebo její výši snížil.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí z důvodu uplatnění shodné argumentace, která byla vypořádána již v rámci správního řízení. Dále žalovaný uvedl, že napadené rozhodnutí obsahuje náležitosti stanovené v § 68 odst. 1 správního řádu, a to včetně nosných důvodů, což je patrné i z toho, že žalobce s jednotlivými závěry žalovaného polemizuje. Seznámení smluvních partnerů a zaměstnanců žalobce se směrnicí bylo podle žalovaného povinností žalobce a o liberační důvod se tak jednat nemůže. Z komentářové literatury podle žalovaného plyne, že přitěžující okolností je také recidiva nestejnorodá. Nadto přestupkový zákon považuje za stejný přestupek nejen přestupek shodné skutkové podstaty, ale také přestupek se stejným druhovým objektem. Žalovaný dále uvedl, že nemá jakékoli pochyby o naplnění znaku společenské škodlivosti přestupků, a to zejména z důvodu chráněného zájmu a přísné regulace hazardních her.
6. Žalovaný tedy navrhuje zamítnutí žaloby pro nedůvodnost. I žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejšími soudem.

IV. Posouzení věci

7. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.). Zdejší soud přezkoumával napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.); vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Zdejší soud rozhodoval bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s.
8. Zdejší soud musel nejdříve posoudit, zda napadené a jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jak namítá žalobce, neboť pouze přezkoumatelné rozhodnutí může být podrobeno soudnímu přezkumu. Nepřezkoumatelnost je dána (také) tehdy, nevypořádá-li se správní orgán s námitkami či návrhy účastníka správního řízení; z odůvodnění správního rozhodnutí musí být mimo jiné zřejmé, z jakých důvodů správní orgán k námitkám či návrhům účastníka řízení nepřihlédl, případně proč považuje námitky za liché a jaké skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí.
9. V úvodu prvostupňového rozhodnutí byl shrnut průběh kontroly a skutková zjištění v provozovně v Havlíčkově Brodě a Třebíči. Prvostupňový správní orgán vymezil, jaké skutečnosti byly v průběhu kontroly zjištěny. Před vydáním prvostupňového rozhodnutí byl žalobce usnesením ze dne 18.3.2019, č.j. 1995-8/2019-630000-12, vyzván ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu k vyjádření k podkladům rozhodnutí. Na tuto výzvu žalobce

nereagoval, a prvostupňový správní orgán tak při rekapitulaci argumentace žalobce vycházel ze žalobcem podaného odporu. Tu soud předesílá, že za takové situace prvostupňový správní orgán nepochybil, jestliže vycházel z námitek žalobce uplatněných v odporu, neboť žalobce nevyužil svého práva k vyjádření podle § 36 odst. 3 správního řádu. Jednotlivé námitky prvostupňový správní orgán podrobně vypořádal, a to včetně odkazů na podklady procházející správním spisem a příslušná zákonná ustanovení. Ve vztahu k vyhodnocení záznamů z monitorovacích zařízení prvostupňový správní orgán uvedl konkrétní časy záznamů včetně popisu zaznamenaného dění – činnost I. A. T. a S. C. F. Je pravdou, že vypořádání námitek žalobce v prvostupňovém rozhodnutí je zakončeno výčtem podkladů, ze kterých prvostupňový správní orgán vycházel. Tu je však zřejmé, že jde pouze o rekapitulaci, neboť z jednotlivých bodů vypořádání žalobcem uplatněných námitek v odporu je zřejmé, že prvostupňový správní orgán průběžně odkazoval na podklady, ze kterých vycházel (kupříkladu závěr vypořádání námitek označených jako bod b/ na str. 8). Na str. 12 a 13 prvostupňový správní orgán vymezil dotčenou právní úpravu a relevantní obsah základního povolení. Následně (str. 14 a další) prvostupňový správní orgán zjištěný skutkový stav subsumoval pod jednotlivé právní normy. Závěr odůvodnění (str. 16 až str. 19) obsahoval úvahy prvostupňového správního orgánu o uložené sankci. Z výrokové části II. prvostupňového rozhodnutí je patrné, že pokuta byla uložena za přestupek nejprísněji trestný – přestupek dle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách v herně v Havlíčkově Brodě. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí soudu vyplývá, že závažnost jednotlivých přestupků určoval prvostupňový správní orgán podle horní zákonné hranice pro uložení pokuty (str. 16 a str. 17). Ze shora uvedené rekapitulace obsahu prvostupňového rozhodnutí je patrné, že prvostupňové rozhodnutí je přezkoumatelné, neboť obsahuje nosné důvody včetně vzájemných souvislostí a odkazů na právní úpravu a skutková zjištění. Prvostupňové rozhodnutí tedy obsahuje náležitosti podle § 68 odst. 3 správního řádu, podle kterého se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

10. Nepřezkoumatelné je podle žalobce také napadené rozhodnutí, a to z důvodu absence řádného odůvodnění výše pokuty. Z napadeného rozhodnutí (str. 17 a str. 18) je patrné, že žalovaný nejprve zrekapituloval nosné důvody prvostupňového správního orgánu týkající se výše pokuty, a následně uvedl, že „...se s uvedeným posouzením celního úřadu plně ztotožňuje...“. Dále žalovaný zkoumal, zda byly dány důvody pro upuštění od uložení trestu či mimořádné snížení výměry pokuty. Jestliže se žalovaný zcela ztotožnil s přezkoumatelnou úvahou prvostupňového správního orgánu o výši pokuty, jejíž hlavní body v napadeném rozhodnutí zrekapituloval a následně mírně doplnil, je zřejmé, že i napadené rozhodnutí ve vztahu k výši uložené pokuty je přezkoumatelné.
11. Žalobce dále namítá, že záznamy z monitorovacího zařízení bylo možné použít pouze v zákonem stanovených mezích. Podle § 72 odst. 2 zákona o hazardních hrách je provozovatel herny povinen vybavit hernu monitorovacím zařízením umožňujícím po celou provozní dobu v reálném čase monitorovat celý prostor herny, který je využíván k provozování hazardních her, zejména prostor, kde probíhá identifikace osob žádajících o

registraci podle § 46 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Na žalobce tedy nepochybně dopadala povinnost zaznamenávat prostor heren, v nichž bylo zjištěno protiprávní jednání. Zároveň měl prvostupňový správní orgán umožněn přístup do prostor, kde bylo monitorovací zařízení umístěno a žalobce (provozovatel) měl povinnost prvostupňovému správnímu orgánu záznamy pořízení tímto monitorovacím zařízením (§ 46 odst. 7 zákona o hazardních hrách). Podle zdejšího soudu tak ze zákona o hazardních hrách jednoznačně vyplývá, že žalobce měl povinnost kamerové záznamy zpřístupnit prvostupňovému správnímu orgánu, který z nich mohl při vedení správního řízení vycházet. Podle zdejšího soudu tedy kamerové záznamy byly způsobilým podkladem, neboť smyslem zákonné povinnosti pořizovat a uchovávat záznam z monitorovacích zařízení byla kontrola dodržování povinností stanovených zákonem o hazardních hrách. Tento závěr ostatně plyne také z důvodové zprávy k § 72 zákona o hazardních hrách, na kterou odkázal přílehlavě i žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Ukládal-li zákon o hazardních hrách žalobci povinnost zpřístupnit celnímu úřadu záznam pořízený monitorovacím zařízením, nemohlo dojít k porušení zákazu sebeobviňování (obdobně bod 16 rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 92/2018-35 ze dne 25.5.2018).

12. Zdejší soud nedává žalobci za pravdu ani v případě žalobní námitky týkající se obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Podle čl. 6 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů je zpracování osobních údajů zákonné, je-li splněna nejméně jedna z tam uvedených podmínek, a to pouze v odpovídajícím rozsahu. Podle písm. c) je zpracování osobních údajů zákonné, je-li to nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce zpracovávající osobní údaje vztahuje. Takovou právní povinností bude nepochybně povinnost pořizovat a uchovávat záznam z monitorovacích zařízení dle § 72 zákona o hazardních hrách. Pořizování záznamů z monitorovacích zařízení a jejich následné použití ve správním řízení tak nebylo v rozporu s právními předpisy týkající se ochrany osobních údajů.
13. Ani k žalobní námitce týkající se nedostatečné podrobnosti záznamů z monitorovacích zařízení v provozovně nedává soud žalobci za pravdu. Již v prvostupňovém rozhodnutí byl obsah kamerových záznamů pregnančně popsán (včetně uvedení časů jednotlivých událostí) a zdejší soud se zcela ztotožňuje se skutkovými zjištěními, které z kamerových záznamů prvostupňový správní orgán učinil. Je zjevné, že S. C. F. se nedařilo zahájit hru na různých technických zařízeních, načež I. A. T. umožnil, aby se na jeho hráčskou kartu účastnil hazardní hry S. C. F. Ze směrnice předložené žalobcem plyne, že účastnická karta je podmínkou pro účast na technické hře (odst. 2.15 směrnice). Z videozáznamu je zřejmé, že S. C. F. vkládá blíže neurčený předmět do jednotlivých technických zařízení vždy před účastí na hazardní hře. Jestliže bylo vložení účastnické karty podmínkou sine qua non pro účast na technické hře (pro řádný chod technického zařízení), pak nemá zdejší soud pochyb o tom, že předmětem, který si osoby na záznamu předávaly, byla hráčská karta. Na žalobce dopadala podle hlavy V. bodu 12) základního povolení povinnost zajistit, aby se technické hry prostřednictvím uživatelského konta neúčastnila osoba odlišná od účastníka, kterému bylo takové uživatelské konto zřízeno, což žalobce nesplnil.
14. Žalobce spatřuje porušení povinnosti zachovávat zdvořilost – a tedy i porušení principu dobré správy – v tom, že prvostupňový správní orgán spojil provozovatele hazardních her

s organizovaným zločinem. Podle prvostupňového rozhodnutí (str. 17) bývá provozování hazardních her „...považováno za těsně spjaté s organizovaným zločinem, proto jsou podmínky pro provozování nastaveny tak přísně právě i proto, aby se organizovaný zločin na této aktivitě nemohl podílet. Povinnosti stanovené Základním povolením mají zabránit větší šanci vzniku patologického hráčství, možnosti prohrát větší finanční obnosy, a hlavně přispět k ochraně spotřebitelů a osob mladších 18 let...“. Kromě toho prvostupňové rozhodnutí obsahuje opakované zmínky o společenské nebezpečnosti hazardních her (kupříkladu str. 7, str. 18 a zejména str. 8). Také podle zdejšího soudu mohou být hazardní hry spjaty s negativními jevy, jakými je kupříkladu gamblerství a na něj navázaná trestná činnost. Ostatně již v rozsudku ze dne 28.6.2007, č.j. 7 As 32/2006-56, Nejvyšší správní soud uvedl, že „...s provozováním zejména VHP, stejně jako různých elektromagnetických rulet, kostek a terminálů je spojen jeden zásadní celospolečenský negativní jev, jímž je herní závislost neboli gamblerství, který má ve svém rozvinutém stádiu značný vliv na sociální sféru života lidí. Gamblerství patří mezi zásadní negativní jevy provozování hazardních her, s nimiž jsou mimo jiné spojeny problémy v oblasti rušení nočního klidu, nárůst kriminality a potřeba zvýšeného dozoru policejních složek v okolí heren. Právě z výše uvedených důvodů byla zákonem o loteriích zakotvena pravidla provozování a regulace loterií a jiných podobných her na území České republiky...“. S tímto (již letitým) závěrem Nejvyššího správního soudu se zdejší soud plně ztotožňuje. S hazardními hrami jsou nepochybně spojena značná rizika, a proto je tato oblast přísně regulována. Jestliže tedy prvostupňový správní orgán uvedl, že provozování hazardních her je těsně spjato s organizovaným zločinem, vnímá soud toto tvrzení tak, že právě z tohoto důvodu je třeba striktní regulace této činnosti. Podle zdejšího soudu tak k porušení zásady dobré správy či k porušení povinnosti zachovávat zdvořilost ze strany prvostupňového správního orgánu v nyní posuzované věci nedošlo.

15. Žalobce dále namítá, že za výměnu hráčských karet nelze postihovat žalobce, který nemohl zabránit tomu, aby si jednotliví hráči navzájem „odemkli“ technická zařízení. Rozhodnutím Ministerstva financí ze dne 22.6.2018, č.j. MF-27628/2017/34-53, bylo žalobci uděleno základní povolení k provozování technické hry ve smyslu § 3 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách. V tomto základním povolení byly stanoveny také podmínky provozování technických her, a to mimo jiné povinnost provozovatele zajistit, že se technické hry prostřednictvím uživatelského konta nebude účastnit osoba odlišná od účastníka hazardní hry, kterému bylo takové uživatelské konto zřízeno (odst. 12). Podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách se právnická nebo fyzická osoba dopustí přestupku tím, že provozuje hazardní hru v rozporu s podmínkami jejího řádného provozování stanovenými v základním povolení, schváleném herním plánem nebo provozuje hazardní hru prostřednictvím jiného modelu technického zařízení, než jaký byl v základním povolení schválen. Odpovědnost za přestupek podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách je odpovědností objektivní; zavinění tedy nebylo podmínkou odpovědnosti žalobce za přestupek. Jak již shora soud uvedl, ze záznamů monitorovacích zařízení je zřejmé, že docházelo k předávání hráčské karty, a je tak zřejmé, že došlo k naplnění znaků skutkové podstaty přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách. Žaloba je tak i v této části nedůvodná.
16. Podáním ze dne 27.5.2019 žalobce doplnil své odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí o „potvrzení o účasti na školení a seznámení se s povinnostmi souvisejícími

s provozováním Hazardních her“. Podle potvrzení byli zaměstnanci a spolupracovníci žalobce (celkem 6 osob) dne 16.9.2018 v Třebíči seznámeni s povinnostmi na úseku provozování hazardních her. Obdobně podle potvrzení ze dne 17.9.2018 se s obsahem směrnice seznámil LOKÁL SERVIS s.r.o. (P. Š.) v Havlíčkově Brodě. Ze směrnice žalobce, která prochází správním spisem, soudu plyne, že směrnici žalobce stanovil podmínky provozování hazardních her v jeho herních prostorách. Podle žalobce tak byl naplněn liberační důvod podle § 21 odst. 1 přestupkového zákona, neboť ze strany žalobce bylo vynaloženo veškeré úsilí, které po něm bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil. Podle přesvědčení zdejšího soudu pouhé formální poučení jednotlivých zaměstnanců či pověřených osob nepostačuje k tomu, aby bylo možné uvažovat o splnění podmínek liberace. K naplnění liberačního důvodu by došlo kupříkladu tehdy, jestliže by obsluha provozovny pravidelně a pečlivě kontrolovala prostor, ve kterém byla umístěna technická zařízení, a z kamerového záznamu by bylo patrné, že sázející pravidla obcházejí pokoutně, skrytě tak, aby jednání sázejícího (sázejících) uniklo pozornosti obsluhy. Tak tomu v nyní posuzované věci nebylo. Z kamerových záznamů je patrné, že obsluha provozovny se v prostorách, kde docházelo k účasti na hazardní hře, objevila pouze sporadicky, a že si sázející předávali účastnickou kartu bez jakékoli snahy o zastření svého jednání. V nyní posuzované věci tak nebyly naplněny znaky pro zproštění odpovědnosti žalobce za přestupek ve smyslu § 21 odst. 1 přestupkového zákona.

17. Podle žalobce nebyla naplněna materiální stránka přestupku. Zdejší soud souhlasí se žalobcem potud, že pro „trestnost“ přestupku je třeba naplnit formální i materiální stránku přestupku. V obvykle se vyskytujících případech je materiální stránka přestupku naplněna pouhým naplněním znaků skutkové podstaty přestupku. Přidruží-li se k formálním znakům skutkové podstaty „...další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek...“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 104/2008-45 ze dne 14.12.2009). V nyní posuzované věci žalobce vyjma obecné argumentace žádné významné okolnosti vylučující, aby byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nepředestřel a ani zdejší soud takové okolnosti nezjistil ze správního spisu. Nelze navíc přehlédnout, že zájem společnosti na regulaci – a z toho vyplývající přísnosti sankcí – je v oblasti hazardních her naléhavější z důvodu výskytu již zmíněných přidružených negativních jevů. Podle zdejšího soudu taky byl naplněn i materiální znak přestupku.
18. Prvostupňový správní orgán měl pochybit také tím, že při ukládání trestu zohlednil jako přítěžující okolnost dřívější přestupky žalobce, přestože nešlo o stejnorodou recidivu. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí (str. 18 a 19) nebylo uvedeno, podle jakého ustanovení byly dřívější přestupky žalobce zohledněny jako přítěžující okolnost. Podle § 40 přestupkového zákona se jako k přítěžující okolnosti přihlédne zejména k tomu, že pachatel spáchal přestupek tak, že využil něčí bezbrannosti, podřízenosti nebo závislosti na jiné osobě (písm. a/), spáchal více přestupků (písm. b/), spáchal přestupek opakovaně (písm. c/), zneužil ke spáchání přestupku svého zaměstnání, postavení nebo funkce (písm. d/), spáchal přestupek jako člen organizované skupiny (písm. e/), nebo spáchal přestupek na dítěti, osobě těhotné, nemocné, zdravotně postižené, vysokého věku nebo nemohoucí (písm. f/). Z výrazu „zejména“ je patrné, že zákonodárce užil pouze demonstrativního

výčtu. Opakované porušení právního předpisu (zákona o hazardních hrách) tak nepochybně může být přítěžující okolností, a to bez ohledu na to, zda lze nestejnorodou recidivu zahrnout pod písm. c) citovaného ustanovení. Jestliže se žalobce dopustil v letech 2017 a 2018 šesti jiných přestupků podle zákona o hazardních hrách, jistě bylo namístě opakované porušení povinností podle zákona o hazardních hrách jako přítěžující okolnost, neboť žalobce opakovaně postupoval v rozporu se zákonem o hazardních hrách.

19. Žalobce dále namítá, že žalovaný vycházel z neaktuálních výsledků hospodaření žalobce. Podle napadeného rozhodnutí je provozování hazardních her spojeno se zvýšenými náklady v řádech milionů korun a provozovatel hazardní hry skládá kauci ve výši desítek milionů korun. Přestože byla horní hranice pro uložení pokuty podle § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách až 50 000 000 Kč, žalobci byla uložena pokuta pouze ve výši 25 000 Kč. Tvrdí-li žalobce, že v roce 2018 vykázal ztrátu ve výši 62 538 551,54 Kč, a proto jakákoli pokuta pro něj je likvidační, pak podle zdejšího soudu samotná skutečnost, že žalobce vykázal ztrátu (a to jakkoli vysokou), likvidační charakter uložené pokuty způsobovat nemůže; tím spíše ne pokuty uložené při samé spodní hranici zákonného rozmezí. Soud tak dává za pravdu žalovanému v tom, že žalobce jako provozovatel hazardní hry, musí být připraven nést průběžné náklady spojené s touto - přísně regulovanou - činností. Byla-li uložena v nyní posuzované věci tak nízká pokuta, nemůže jít o pokutu likvidační ani o pokutu uloženou ve zjevně nepřiměřené výši. Zjevná nepřiměřenost uložené pokuty je přitom nezbytná k tomu, aby soud mohl přistoupit k její moderaci. V daném případě tedy nebyl dán důvod ke snížení uložené pokuty ani k upuštění od jejího uložení.
20. Žalovaný podle zdejšího soudu aplikoval správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav. Zdejší soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec těchto uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

21. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi – žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 18.2.2021

Petr Šebek v.r.
předseda senátu